

прави широк избор между техните дъщери., ако най-опасната съперница беше отстранена. Защото стринката на Луcreция беше сестра на императрицата. И само чрез нея можеше да се стигне до висок чин и близост с двора. Лупицина се почувствува ~~нажеж~~ бита. Но не беше свикната да слага бързо оръжието си. Древната ~~х~~ тракийска кръв – защото бащиният и род беше от земята на бесите-кипна. Не & тя щеше да се бори, щеше да се бори докрай, но нямаше да отстъпи това за което бе решила че трябва да го има. Виталиан трябваше на всяка цена да стигне ~~несметните~~ ^{висок чин} в Константинопол. За какво и бяха ~~некои~~ имения, ако ~~надмен~~носта и не беше задоволена – да бъде майка на ~~зажажж~~ знатен военачалник, на консул можеби, а кой знае, и на нещо още по-високо. ^{Момчил} баба на царски внук? Валент нямаше наследник. Кого от близките си щеше да осинови ? Затова промени внезапно тактиката си. Мина с безучастно изражение край ^{Лукреция} Валерия и майка и, попита любезно дали има за нея място върз мраморната пейка на която седяха Юстина Петрамила и закръглената и дъщеря. Ясно беше, че тя си търси ^{браха} която може да роди много деца на Виталиан. Юстина, смутена от внезапната чест, се дръпна настрами да стори място, а дъщеря и почна да полива със ^{този} спешният си тас върз косите на гордата матрона, като настойчиво отстраняваше притеклата се робиня и със